

Forslag til folketingsbeslutning om værdisikret (indeksreguleret) opsparing og finansiering.

Fremsat den 8. februar 1974 af *Dahlgård, Bernhard Baunsgaard, Grünbaum,
Per Hækkerup, Svend Jakobsen og Niels Helveg Petersen.*

Folketinget opfordrer finansministeren til at fremsætte lovforslag om de skattemæssige vilkår m. v. for værdisikret (indeksreguleret) opsparing og finansiering efter følgende retningslinjer:

1. Beløb, der i henhold til lånebetingelserne tilskrives en fordring som kompensation for stedfunden pengeværdiforrin-

gelse, er skattefri hos långiver og er ikke fradragsberettiget udgift hos låntager.

2. Penge- og kreditinstitutter, forsikrings-selskaber, pensionskasser m. v., der er medlem mellem låntagere og långivere, skal til enhver tid have lige store beløb i indeksregulerede aktiver og passiver.

Bemærkninger til forslaget.

Formålet med forslaget er at fremme den private opsparing, herunder langtidsoopsparingen. I praksis har man i en årrække kun kunnet sikre opsparede midlers realværdi ved at anbringe dem i såkaldte „faste værdier“, herunder fast ejendom, og opsparingen er derfor sket under inflationsfremmende former. Det hænger bl. a. sammen med indkomstbeskatningen også af den renteandel, der i realiteten er kompensation for den løbende pengeværdiforringelse. Ved forslaget skabes realistiske muligheder for, at opsparingen i pengeform kan bevare sin realværdi, og derved kan inflationen i fast ejendom bremses. Som en videregående virkning vil behovet for offentlig opsparing via finanspolitikken blive reduceret.

Det er endvidere et formål at tilvejebringe forudsætning for indeksregulerede udlån, herunder til privat og almennyttigt boligbyggeri. Der kan herved opnås en løsning af problemer omkring begynderudgiften i nyt byggeri.

Forslaget fastlægger rammerne for indeksregulerede opsparings- og udlånsformer i relation til ind-

komstbeskatningen. Formentlig bør reguleringspristallet lægges til grund for indeksreguleringen. Den nærmere udvikling og markedsføring af indeksregulerede former for opsparing og finansiering overlades til pengeinstitutternes initiativ, idet det dog er en betingelse, at det enkelte institut har lige store indlån og udlån på indekstilvilkår. Det offentlige inddrages således ikke i de individuelle låneforhold.

I modsætning til tidligere indeksoopsparingsordninger i ind- og udland påfører ordningen ikke det offentlige økonomiske byrder i form af forpligtelse til at dække voksende indeksreguleringsbeløb. Det offentlige påføres heller ikke på anden måde proventab, idet långivers reducerede skattepligt modsvares af låntagers øgede skattepligt. Renten af den indeksregulerede restgæld vil på normal måde være skattepligtig indkomst hos kreditor og fradragsberettiget udgift for debitor.

Forslaget rammes således ikke af de almindelige indvendinger mod indeksoopsparingsordninger og skattepræmierede opsparingsordninger.